

ARHIVA AUKU DUMITRASU

ARHIVA AUREL DUMITRASCU

CARNETE

MARO

ARHIVA AUREL DIMITRASCU

(27)

1983

Aurel Dumitrescu,

5673 - BORCA

JUD. NEAMT,

- ROMÂNIA -

MARCO

FRINETE

ARHIVA AUREL DUMITRASCU

1991 - 1992
MARCO
FRINETE
ROMANIA

- O conduci marea, pe întotdeauna,
 în stația de autobuz. Poate sunt
 și o operă cu coșul tău. Pare
 și iadă stind mla o strepindă.
 Din când în când te sărută. Un
 virful limbii ei se abate între
 dinții tăi ca o vulpe într-o
 capcană. Ți place pentru că
 întotdeauna repetă toate pite-
 tlicurile labiale.

Ți-o aminteti la S., ascultând
 muzică detășată, cu ochii aprași
 pe nești, surzindu-ți în timp
 ce muzica dintr-un mdr foarte
 nou. Risul ei — o face
 atit de frumoasă! Când e
 tristă, buza de jos se lasă
 puțin în jos, ca la un copil
 bănuflat și așa nu-ți place.
 Ce-o fi în mintea ei, în mu-

tenia ei, nu știu?! Simți suferința
nervoasă și o lucruri în fiecare zi
și dorești să nu fii singura
ei poziție alături de muzică,
să găsească și alte lucruri frumoase
în această lume absurdă
Unele i le vei arăta tu. Pe cele
lalte o să le găsească și
gura.

Numai când stai cu ea ști
că vei dormi liniștit și poți
munci mai mult. Regenerați
tot ceea ce e obosit în tine!
Poate că trebuie și o numești
într-o adunare zeită a acestor
ani!

*

29 ian. 1983

- Din a treia scrisoare către
Nichita Stănescu:
„Hula este expresivă numai în

calendare, mai ales în calen-
darele ce izgonesc stele în
unele poeme; și calendarele,
toste, de ce oare?, miros auri
a pământ. Într-închirui unora
că acest pământ are o minte
și că, vorba lui Neagoe
Băsarale către Teodor, are o
minte "căzut" înspre cer.
Și în această cădere dădu ea
peste timpuri. Timpuri pe care
le-a mărunțit în mai multe
vești ce au început să se
cânte. În timpul acelei cântări
s-au născut fumul și
vicile, bolile și înflăcările, și
nu mai ținea cînd vestile
s-au născut avari și au în-
făptuit cetăți, legi și alte
uzurpări ale hădănelii. De
ocară și ris, întotdeauna, se

fac numai consentiile dintre
oameni, oamenii în ciuda.

...

...somnul chiar — această
chirgă ce mișcă stelele (per
tituatele boltii!).

...

...ușele veronice pe care le
citesc plîng în mine și mă
palmuiesc și mă apără chiar
viciindu-mi: — Bărbatul se
răspunde; doborîște trupul său
într-un curent scăpat de
ordine ...

...

Carnea poetilor români se
doare prea mult numai
prin dumneata!

...

Tot ce este serios despre un

om este o carte.

...

Pe cei asemenea unor steaguri
în mijlocul unei lupte, i-am
iubit și îi epăr cu iubire!

...

Aceasta este a treia și a care
cânt Hthaca ce va aduce surso!

* 29 ian. 1983

(din a potra scrisoare către
Nichita Stănescu:

.. Tenelia lumii se prelungeste
prin noi spre nu stiu care curiut.

Toturi, duminica' aceasta su-
ginește, întoldeauna duminica
este neresemnificativă, un motan
suscrament în conveniente.

...

... tipetele pietrelor peste care
mereu se repetă dimineata.

...
... parcă aş căuta zeul ce ne
poate întorci într-un anotimp
mai cald.

...
... acelaşi poet tânăr din munte,
care nu-mi împinsese iubirea
săntemă dinmătre cu'nici o
ferastră închisă.

...
Numai calbotinii păstrează
toate florile pentru ei înşişi.

* 30 ian. 1983

- Citeşti din poezii Văcăreşti, din
Căpteni, din înscăpăturile
lui Neagoe Basarab către
fiul său Teodorice — o,
lecturi admirabile, pline
de adevărate revelaţii!

*

*

Admirabilele versuri de Tancu
Văcărescu:

"Zadarnică cercare

Nu este la acela

Ce vremea pretuind

Voiește s-a cîştige (...)"

...

(ADEVĂRUL)

20 ian. 1983

*

IMBECILITATEA ÎN HAINE NOI

- Școala aceea. O discuție sim-
plă despre actori, ca orice
discuție pe această temă într-un
anume mediu "intellectual".
La un moment dat amintiri
c-ai fost neplăcut surprins ci-
tind mai multe cronici teatrale
privind un spectacol al Teatrului
tineretului din P. Neamt,

e vorba de „Anotimpuri Teatrale”, scenariu și regie Eduard Coșali, cronici care catalogau acest spectacol drept penibil total venind și care n- ar face cinste Teatrului prin oportunitatea de a juca așa ceva. Criticii respectivi aduceau argumente absolut plauzibile. Și totuși negau valoarea acelei piese, în publicati diferite.

Ileana G. (invitată de care fusese îndrăgostit într-o frumoasă — mai ales de posesiunile cu prețurici pe care îi le spusese!) a „vădit” că nu-i adăvărat, că ea a vădit piesa că-i extraordinară, că la sfârșit a fost foarte aplaudată (nici e chestiune și de publicul acelei serii, de faptul că unii ^{nu} aplauda actorii, nu jocul lor, ci stău mai puțin piesa etc

și alte "argumente" eclatante.
În situația aceasta, copleșit
de probabilitățile ei neîntemeiate
decide pe propriul ei gust (ce
gust poate fi, când vede o piesă
de teatru pe care și n-are noțiuni
elementare de teorie a spectacolului,
de estetică ce să mai punem?
n-ai văzut-o, de exemplu, nică-
dată citind cărți?), ai afirmat
un lucru de bun-simț doar:
că nu o poți crede pe ea
mai mult decât niște "puroi-
tori specialiști" în acest sens,
recte cronicarii teatrale
respectivi.

Argumente contra ale ei: că
acum "te dai" (chiar așa!) cu
Silvestru și ceilalți, c-ai putea
fi mai original, "summind"

apoi mi zicând „de-acu' dacă
tu ești student...”, că o ever-
veată ceea ce spui!

Da!

Imbecilitatea în haine noi!
Ți spui Violetei. Se amuză, de
nigur!

Notezi aceste lucruri pentru a
te elibera de ele! Fără doar
și poate că „făci pe deșteptu’”,
dar cu argumente, e nigur că
ai pretentia că ești mult mai
inteligent decât ei, dar nu faci
caz de aceasta decât opărindu-te
cu gusele (le citești, desigur)
unor valori indiscutabile din
planul artei. Este la fel de
nigur că încă nu poți să tol-
lerezi imbecilitatea.

Da, domnul Păder avea

dreptate : „Prostia nu se
lasă intimidată. Ea există pur
și simplu, cum există ceata.
Compactă, sarbă și nerinită!”

*

- Filizsoane directorului
estete din nou, și spune
unui coleg (de-al ei) că
a citit „Pasărea furtunii” (!?)
și că este cea mai mare
canta din literatura română!
„Pasărea furtunii” !?

Doamne al lor!

Asta-i! Printre astfel de
idioti, A.D. mai poate rezista
și trăiască. Va veni o zi
când nu și-i va mai aminti.

*

*
- Violeta. Si domnul Mihai
Petrescu, invatatorul trecut
de cincizeci de ani! Atit!
In rest... morins intellect!

*
- EA. Aratind minunat! ^{Semină}
dulce, descelită!
Iti culunzi ochii asupra EA
ni te linistesti?

1 febr. 1983

- (din a psea scrisoare
catre Nichita Stănescu:

"Singurul lucru bun despre
noapte, inceputul ei. Tardisi re
zlate un omic în toate aceste
pagini ce nu sînt poem de
dragoste. Si nici eu ni nici el
nu ptin ce sînt. Intr-o vreme

mi s-a spus că apa-risa
comandă a cuvintelor ("word-
hoard" - cum ar zice vechii
poeti englezi) face în ceea ce
me amăgim că știm fără a
noști, și nu în "vehementa"
intentului unui orator ipso-
tetic. Distanța dintre aceste
două figuri convenționale nu
ar putea fi buti un poem. De
fiecare dată sînt totuși nevoiți
să recunoșc "poetiei" în anumite
anumismu - despre care s-au
pronunțat nu neapărat doar
antropologii. Este suficient
uneori să reduci obiectul la
un timp pierdut în chiar timpul
prezent. Mi se pare că alina
atunci se iscă "forma" aceea
în marginea cărții nu trebuie
să psihologizăm. Fiecare

finura în poem este semn de
personalitate. Pentru că toți
poetii minori stăpinesc regulile
(n.m. Numai poezii minore
stăpinesc f. bine regulile).
Numai cei rari au dezvoltat
în profunzime. Eu unul nici
nu cred că nimeni trebuie spre-
țiată de claritate. Dacă în plan
social coercitiv are rostul ei,
în artă ea nu se pare inou-
portabilă.

Muntele ... devalmășia ce
nu-a "geometrizat" copilăria!

*

*
- A propoz de rimă: nu poți
recunoaște că ea nu ar
constrânge poetul, că e un
semn de libertate", că nu
impune fiecărui text o am-
plită rigiditate (salvată doar
în textele ironice scrise în
ton tradițional).

Rima este acea rămășiță
dintr-un Templu utopic în
cu care (rima) încercăm să
facem ceva asemănător dar
imposibil de finalizat.

*

1 febr. 1983

Multi blezi dovediti de putere.
Unii chiar o ni eu. Administra-
tiv. Și vine să le spun futu-
ror: - O, nu vă impelati,
imbecilia nu ajung niciodată

Empărați !

*

- EA. Da, este emotionantă.
Nu e un moft. Nu' doar nă
bună mișcarea ta. Pur și
simplu te emoționează. E o
emoție deosebită. N-ai s-o
poți ține prea departe de tu-
flet. Chiar pleacă, și-a vei
aminti întotdeauna cu dor
fremătind de aceste emoții
de acum.

*

- Ești dorit. Joci zah. Si iar
parcă nu-i iarnă. Constatați că
aceasta e iarna în care ai
scris cel mai puțin. ~~di t t t t t~~
Înceți pentru examene fără
a reține foarte mult. Te va
ajuta spiritul tău speculativ

Sau vei repeta unele examene?
Acest fapt n-or trebui să se
intâmple. Limbajul tău de acum
nu trebuie să fie uzurpat.

* 2 febr. 1983

- "Văzînd" o piesă de teatru
pe an, cu precare idei despre
funcțiile și complexitatea
actului artistic, și nivelul
de receptare e cîmul, minor
desigur, pe o scară ne-
vizibilă. (à propos de
"învoțarea" "cea").

*

- O ședință de partid. Își iau
angajamente economice pe
care nu le vor respecta în
mod sigur (din motive obiective)
unele țate "rari" și spun că

statul tot cere, dar nu
dă nici răspuns sau "bero"
să spele copiii de "lip".
Un dogmatic din sfera
proletcultistă ține un ~~speech~~
în care-și bate 'joc de limbă
română' din centimetru în
centimetru; directorul face
observații "ideologice" despre
reampănarea unei gazete
de stradă în țara noastră
nu am de spus, aceleși di-
rectori vorbesc despre
nimeni sa propagandistică
și despre noi sarcini ce-er-
trebuie date enoriașilor cu
carnet de partid (tomul lui
e cel al ouilor revoluționari
și cei din jur simbolice în cel-
tul amar al țării, cu gîm-
dul la răspuns și "bero").

O fostă profesoară de drepturi
transpuse "nibit de stînga"
de cînd e la primărie (nu-
gura "evantai", declară ea
serioasă, e că nu mai face
nașeta) activist(ă!), folosește
la tot pînel "noi vrem să
aducem în comună dere"...
"noi vrem să...". Noi?
Ei, adică! Poietii. "Întîi
or trebură - mîete să
dea bună-vîna oamenilor cu
care vorbesc. Nu știu. Ei
cred că fac istorie. De percă
verintirea poate duce undeva
în mod serios. Si-ti amîn-
tești ior de cuvîntul-stare
ceată" rostit de Octavian
Paler.

Soarele coboară prin ferestre
ni-ti amintesti o strigatura
de vindecare 'din Vilcea, strigatura
pe care se potrivește
limbulților zedintomani 'de
azi:

Ap oza, iar oza ni de-d' data
tot oza!

- Joci zah până să te duci
în stăta de autobuz. Și faci
plăcere să-l bati la infir-
mit pe profesorul 'acela care
punea în genunchi pe hol,
mai ani trecuți, pe elevii care
nu știau. Imbecilitatea unora
nu-e poti uita totuși.
Joci zah ca un poet, de

aceea schemele lor nu rezistă deloc.

*

- Învățați pentru examene în toate momentele în care nu trebuie să faceți acțiuni oficiale. Te deranjează mult faptul că memoria nu-ți mai dă rețineri de putere, excludând în ... uitare.

Reții numai ce-ți place!
Senin de "măiere" a criteriilor sau senin de personalitate?!

* 3 februarie 1983

EA. Folosești cuvântul "practic", un alt sinonim de tonid al vostru atunci când vrei să spunei că vi-i

doi de sîrut. Îi dai să
citească memoriile lui Ingri
Bergman. La rusă se vorbește
la cuvîntul "papagole".

*

3 febr. '83

- Să le ia dracu' de gînduri
și de vorbe inutile! Alții și
pierdută într-o sindrofie
tacticală! Și ești tare
obosit!

*

- EA. Te gîndesti că ar pute
fi în stare să te părăsească
pentru un măcelar sau pentru
un gestionar. Ideea aceasta
e destulă pentru a te între-
ba din nou din ce tăciuni
și din ce arginți au fost
făcute femeile!?

Pentru un artist e - ingrozitor să trăiască în preajma unei femei care n - ar pricepe nimic din condiția unui artist, care n - ar avea conștiința divinei înfăptuirii pe care o lasă privirii sau auzului artistului.

*

- O fi ni murmur și formă de libertate.

*

- Ninge mărunț. Jar umblă prin căciuli iepuroaice de ceată.

*

- Ai mult de-mătat ni pierzi prea mult timp cu 'școala, cu venirea de la școală.

După ora 13 nu mai ai nici un
autobuz spre Borca. Cu pluta
nu te poți întoarce. Penurie.
Socialism.

*

4 febr. 1983

- Si totusi în aproape toate cărțile
scrise de germani se aude tro-
pot de ciome.

*

- Proodia este o strusoare, im-
becilitatea este o capcană.

*

- Ce amaruntă e mintea prea
multora dintre cei care se contra-
ric, cei care aduc obiecții!
Nivelul lor de receptare e nul,
iar carentele estetice îi pun
în imposibilitatea de a „vedea”
în profunzime. Absența unei

viziumi ubique și oricând în
cele mai stupide afirmații. Și
nu știu că orgoliile pur și sim-
ple sunt importabile, neafir-
mând decât un instinct anima-
lic. De, orgoliu "braz" pe
o cultură serioasă, pe inteli-
gență! Dar altfel nu!

*

- Jones și aduce un pistol
puștiului Ciprian. Ce cadou
stupid în acest timp! Puști
fiind, te juca de-a războiul
războiul, pentru că înțelegesi
războiul ca pe o aventură
veridică. Citind mult,
ai ajuns să respingi toate
formele de organizare care sunt
impotriva omului. Pur și
simple ești în acel punct

În care mila de armee și
uniforme te face să nu îți
meri nici armata noțiunii.
Pentru că nu contează mila
ce te ucizi; supraviețuitorul este
că te pregătești să ucizi, sau
ești să ucizi! De aceea
soldatul și armeele și sunt
de neieșit, pentru totdeauna.
Nimeni nu-ți poate împune
să ucizi și să zădărești omul
și pământul doar ca pe o
invenție înșelătoare. Te doare orice
crimă, așa cum te doare
faptul că la tot poporul rău-
nesti prea mulți proști, mult
prea mulți.

*

*

(din a zecea scrisoare către
Nichita Stănescu:

„Dacă nu ai credința că ești
unic, ce sudă mai poți fi cu
marile semne din Univers?”

...

Când ai foarte mulți prieteni,
prietenia devine ritualică.

...

Tărani nînt minunati atît
timp cît nu-i despartim de
pămînt, și nor știm oșabine
că istoria e cel mai des o
solbă de ninge care ține cro-
nologia mofturilor, amăbitilor
sau paroxisamelor amărăciunii;
mă întrele ce-au înțeles unii
prin „generații de sacrificiu”,
prin idolatrizarea martirilor

(- o , pe noi ne vindește
ideea unui om, nu omul,
nu carnea lui, nu insepul!
peu blindajul în care au fă-
cut din mîngăle referențelor
& explicație.

...
...iubita mea de paisprezece ani
și nouă planete.

...
Jules Renard în dorea să
"pună" un sat într-o carte,
"de la primul pîntec la porc".
Și eu es vrea să fac asta,
dar nu cu un sat!

...
... nefăcînd din curaj & lecție,
ci & atitudine estetică.

...
5 febr. 1983

*

- la primărie. De serviciu la telefon. Te amuză gândul că noaptea aceasta ai putea primi o notă telefonică prin care s-ar anunța că Imperiul Otoman se extinde.

Pe perete este agățată o oglindă. Înainte de a te culca ai să te privești în ea. Vei face acest lucru și mine dimineață. Ca să vezi dacă nu te-ai schimbat la față.

Pe colțul mesei ai pus o cană cu apă rece. Vei bea dacă vei simți că-ți pierzi luciditatea.

*

EA Trebuia să treacă pe la tine azi. N-a trecut. Jeri unu să se ducă pe la bunici. Așeai

nevoie de prezența ei mai
mult decât acei buni.

U-avea grijă, te schimbă ca
într-o zi pe un măcelar sau un
gestionar!

*

- De când ai conștiința faptului
că ești scriitor, n-ai înțeles
o femeie pe care n-ai dorință
de nevastă.
Peste capitală plutesc frunzi-
șoare de sepie.

*

5 februarie 1980

- Luciditate înseamnă să ne-
vizuiești mereu tot ce curioși,
să găsești alte răspunsuri,
să nu fii mulțumit cu viziu-
nile inițiale.

*

*

- Dacă parcurgi mai multe volume de teorie literară, constăți că punctele de vedere diferă atât de mult, cât și de contradictorii și, deseori, ceea ce e foarte rău, de-a dreptul superficiale. De aceea e bine să respecti toate opiniile care devin publice și să ai argumentate, dar și să ai propriile tale criterii, în nici un caz întemeiate pe „gust”, „fles” și alte asemenea atitudini ce nu fac decât să prelungească o cauză de istorie.

*

- Unicate gânduri profunde nu există într-un om, ele nu se viată fără imense lecturi, fără termeni de comparație

deci, fără un anumit senti-
ment al ubicuității.

*

- Nici un om simplu și fără
studii nu poate să te intereseze
dacă acel om n-are elementar
respect pentru artă în general
chiar dacă n-are timp de ea
și nici nu percepe prea multe

- Oamenii care n-înt leoluari con-
stată cel mai adesea că n-înt
cu puțini prieteni. Si e dureros
o dată în plus. Poate că n-înt de
aceia îi scriu zilnic lui Nichifor
Stănescu, distr-un cult al
prieteniei universale, reflectuat
Epistolele tale îl pot flicitisi,
epistolele tale pot fi rezonan-
țiate. Important este
sentimentul pe care-l poți

releasa : că ningeritatea nu
se înmulțește oricum ni că
miciodotă în treburile să cre-
dem că cei rădmiți iubesc
ningeritatea.

* 7 februarie 1983

- Dându-ți mama din nou că
oți tare îndrăgostit de EA. Că
te emotivează de fiecare dată
când o vezi, când vorbești
sau taceți. Uneori și simți lipsa
în mod dureros. Nu poți face
nimic, parc-ai fi beat sau
parc-ai avea zăpăcece ami.
Glorie Ei dacă Te poate face
mereu atât de fericit!

* 8 febr. 1983

(Din scrisoarea a Treisprezece
catre Nichita Stănescu :

...
Nimeni nu ne proteste precum
ielele. Ielele artea scăpate pe
Pământ.

...
Aproape toti locuitorii cred că au
o direcție! Dar direcțiile lor
nu înseamnă neapărat ni
opțiunile lor. Foarte mulți con-
sideră că a vorbi despre oameni
înseamnă a-i judeca și a-i
pune în spatele tău.

...
Spatiul și toate privirile sale
retrospective includ ceva din
noi. Cuvântul și poezia nu se naște
spatiului, precum pictura de exam-
plu, de aceea se vorbește așa rar
în poezie și în muzică.

...

Ne spăram de moarte cu miile
de carti pe care le scriem și le
citim, este o cumpănită și nesfir-
nită amăgire în noi toți. Mai
mult ca oricând, azi știu că re-
surtul tuturor actelor noastre
în cetate nu e decit reflexul
tuturor conveniențelor pe care
ne-am supus de la naștere
încoace. Ce blindași ne-oi putea
face surzi la picătura de timp
când noi spunem „mamă”, și
mama, ea, nimeni altcineva, în
acea picătură de timp, poartă și
gîndul faptelor pe care le are
de făcut în acea picătură de
timp „pentru a fi în rînd cu
lumea”.

Moartea nu rezolvă decit di-
lema noastră de mofturi, ipocri-
zii, amintirile olescise.
Sun rest, cuvirtutele pe care

le - au scriu.

Intr-o excelentă carte a lui
Philippe Ariès, "Essais sur
l'histoire de la mort en Occi-
dent du Moyen Age à nos
jours", cite : "Aujourd'hui
nous ne mettons pas en relation
notre échec vital et notre morta-
lité humaine. La certitude de
la mort, la fragilité de notre
vie sont étrangères à notre
pessimisme existentiel.

Au contraire, l'homme de la fin
du Moyen Age avait une consci-
ence très aigüe qu'il était un
mort en survis, que le survis
était court, que la mort, toujours
présente à l'intérieur de lui-même
brisait ses ambitions, empoison-
nait ses plaisirs. Et cet homme-là
avait une passion de la vie que
nous avons peine à comprendre

astăzi lui, poate-étre parce
que notre vie est devenue plus
longue".

...
Există o curiosité a subcon-
tientului și numai ea ne ține
vii un timp.

...
Se vorbește mult despre „impli-
carea în real a artistului” etc.
Cred că în absența gândirii,
dar covârșind de conveniente
poți spune o grămadă de țimpe-
ni. „Realitatea” e definită atât
de simplist de acerti „tipografi”,
de parcă „nebulina” se cupure
neificării, de parcă tot ce se-
plă și cere din normal (și va-
lorile de ai!) nu este prin esență
„contemplația” în sine real —

Domnule Nichita, sunt așa
indrăgostit [de T./u.m.] încât în
noaptea asta stelele se vor
pili pe alte meridiane. Și dacă
starea mea e o bucurie, îmi
permis să v-o doresc și dumne-
neavoastră, ceea ce e un mod
de a împărtăși fărâmele alenur-
dității, pietrele...

...

8 febr. 1983

- La TV, în premieră pe țară, o
piesă de Aldo Nicolaj, „Pluturi
fluturi”. Un spectacol excelent
anunțat de o mare actriță:
Irina Răchiteanu. Admirabil
joc! Secundată de ~~Dinu~~ Dinu
Condurache, un actor din
ultimul val, un actor foarte
bun. Și Rozina Cambos,

Între-un rol expresiv.

O pierdă cu trei personaje și
un regal actoricesc!

* 8 febr. 1983

(din a paisprezecea scriitoare
către Nichita Stănescu:

Cînd spuneam ieri că spațiul
și privirile-i retrospective închid
ceva din noi, nu a făceam
cu intenția de a nu-i da drept
tate lui Bloga din "Spațiul
mioritic". E drept, de fiecare
dată, apropiu termenul de spațiu
de geometrie, de ideea de îm-
părțire, de catalogare. Chiar
termenul de "suflet", folosit
tot acolo de Bloga, mi s-a
părut întotdeauna discutabil.
Fiecare, nîm convins, se îm-

doiește în zehul lui în ceea
ce privește conventionalitatea
termenului de „riflet”. Vor-
lesc de fiecare om care gândește
pentru că, place nu place, în
anii mei de pînă acum am
constatat că majoritatea oar-
menilor se complac într-o
cumplită lipsă de opțiuni și de
claritate.

...

Ascultînd Bach pot fi oriunde,
oricum, într-o uitare și într-un
alt început de lume. Dacă pri-
vesc Gauguin, știu exact unde
sînt. Sau, oricum, culoarea
ne obligă să „localizăm” a-
proape inconștient.

Aventura culorii impune res-
tricții, o anumită intimitate,
o înfială apolinică.

...
Culoarea are timp. Poezia nu.

...
Picasso s-a „jucat” prea mult.
Miro s-a jucat pur și simplu.

...
Recunosc ceva: nu recunosc
nici o lege care vrea să ne
conserveze puterea de a vira.
Dacă rigoarea matematicii
este didactică doar în școli,
dacă rigoarea în sală e va-
labilă la ameteți, dacă
scriitorii germani sînt riguroși,
pînă la urmă, eu prefer rigoa-
rea ce se supune propriilor
noastre îndoieli.

...
* 9 febr. 1983

*
- Imobilitatea în gândire te
evenesează întotdeauna la
ei din jur.

*
- Directorul se duce într-o ex-
cursie în Bulgaria, cu ceilalți
cu alții. Spunea că se duce numai
pentru a aduce cel puțin un
kilogram de cafea boabe.
Voilà atitudine de intelectual
de ... globe-trotter! Puah!
Ai iest înă faci pipi!
*

- EA. Acordând firescului
indefinitul farmec. Ce îm-
păratie frumoasă înfăptuită!
EA e muscătură de cer
strecurată în tot gândul tău
Îți vine să te rogi ca s-o

ști mereu bine. Recunoști că
ți datorezi enorm pentru li-
nistea ce ți-a dat-o în acești
ani în care a trebuit să ai în
preajmă atîția idiști, acești
ani în care toate ți-au lipzit
uneori deși n-ai vrut să
recunoști, acești ani în care
ai spus mereu că ești fericit
numai pentru a nu recunoaște
ce aproape era prăpastia.

EA — Nu face pacea și semnul
cu care ai curajul să-l re-
cunoști și pe Dumnezeu!

*

- Multe din paginile "Came-
telor noastre" dau senti-
mentul că tu ești un dez-
tept în timp ce în jur ar

există mai ales imbecili.

De fapt nu faci decât să fii cit
n poate de cinstit: realmente
sunt neșus de multi dog-
matici și nihilisti pârliți,
indivizi ce nu mai respectă
nimic, indivizi ce nu au creat
nimic în nici un fel și respa-
tă pentru a nu avea nimeni
timp să le spună că de
gă și prosti sunt, indivizi
care au moștenit doar un cult
lichel emancipate ce au ajuns
să pună la îndoială chiar
numele patriei, bătându-și
rînic joc de limba română
din cauza ignoranței infernale
în care s-au, în care se com-
plac-de parc-er și zei, când
de fapt par a fi porci.

Urcine e supus grezeliu, tu
suntu nu sti destule, dar
nu-ti pierzi nici o clipa respectul
pentru valori, nu te complaci
nici o clipa in gianduri meschine.
Si mai chezi ca esti intotdeauna
sincer. *

9 febr. 1983

- Vorbesti cu o verisoara ni-
mandicoara, necesitato. E
ni Radu F. de fata. Ti spui, ca
s-a ingrijoreti, ca e cam
"trecuta", c-or trebui sa se
indarite. Vai! ... se tot sperie
ea! Si dice ca se duce acasa
si sa plingă ni... vai!,
si sa moara.

- Sa sti ca daca mor ai sa
ma ai pe constiinta!

Tu: - Pe constiinta?! Auzi,

spune-mi ce e conștiința,
ca să știu unde e să te
am.

*

- Prostia nu e nici scuză,
nici argument.

*

- Te duci și plătești cotizația
P.C.R. unei doamne! Te duci
emotionat! Te întorci la fel!
Ca să vezi, dom'ne!
Conștiințele!

*

- Mama pune c-ar vrea
să moară când nînt copacii
înfloriți.

În ultimul timp ai auzit-o tot
mai des îndoiindu-se de să-
nătatea ei. Lacrimile pentru
ea se pling în tine mereu.

A făcut atât de multe pentru
tine! Nimeni n-a făcut
atâtea!

*

-EA. EA. EA. Niciodată n-ai
fost chiar așa! Cumpănată e-
motiv, din în mers!

*

10 febr. 1983

-Așteptarea - această boală
de joc a îndoielii, a lipsei
de opțiuni pozitive. Și fulgii
acerti care pică din cer ca
niște prescuri și se așază
pe unde pot.

* P. Neamț, 14 febr. '83

*

- Plecarea spre Jasi. Te-ai simpatizat la P. Neamt, in vorse ni lene, cu Adrian. Era cald, ca-n mai. Tinea de mai multe zile oza. Apoi a batut vnt si a oins.

O piera de teatru la T. Tineretului "Fit, moorte, fit...", o piera de un lituanian, Soulius Salteris, in regia Irenei Bucion de la Teatrul Academic din Vilnius Nu te-a ncantat jocul actorilor iar piera n-a corespuns gindurilor tale despre ce trebuie sa fie Teatrul acum.

*

- Radu F., cu e Maria dorind sa scape de un prunc accidental crispat si inexpressiv, hartuit de a situatie oarecum nepdăcută.

*

- Trei zile la P. Neamt, în general
inexpresive, cu ocelari Adrian ce
pădăsește oricând un prieten pentru
a se duce câteva ore cu o țigolă,
de care spune că i-i nida după
acea. Flexiunea verbului A TAȘI
în varianta aluigheorghieană.

*

- Te gîndesti la EA, în singularitate,
citind "Estetica basmului" de Ca-
linderu, în garrisoniana 45. Si
numai gînușetea capătă nume
cînd gîndul se numește EA.
Te trezești în fiecare dimineață
emotional de faptul că EA există
și că tu o iubești așa mult.
Fiecare zi e gînușă acum
pentru că te poți regăsi în
tot ceea ce semnifică EA,
în tot ceea ce EA nisipește cu
tine, într-o tine.

*

- Directorozul, deni vorbisei clo
vineri cu el, despre plecarea spre
Jasi, deni a profesorarii ti-a
tinut orele, iti taiase orele
respectiv. Gestul lui, inexplicat
cau etica dtele apartinutdu-i, con-
firma a dote - in plus dote de
venintire in care se complace,
guberezenia avintul sau.

Prietul! Ceilalti, evident, deser-
vind deseze zicane pe care ti le
daruieste directorozul, te intreba
de ce taci, de ce nu-l intrebi.
Ce sa-l intrebi? Un imbecil na
nime un imbecil. Asta-i.

Te ai dus la EA in gradul despa-
orie timpit disparuse.

Gratiasard in tandra, chipul
ei 'limistea' totul. Era. In, ta
acolo, cu EA.

*

15 febr. 1983

(din a xx-a scrisoare către
Nichita Stănescu :

Faptul că pe acest mal se
zvorcolește un peste gras și mare
este totuna cu faptul că pe ce-
lălalt mal se zvorcolește un
peste mic și fără nume. Eu nu
mînt pe nici unul din cele două
maluri, ci în epă, singur, departe
de toti cei ce mă descodesc și
departe de toti cei care mă
plătesc mereu cu dragostea
lor prefăcătoare. Sînt, totuși, mai
aproape de malul pe care se
zvorcolește peștele mare și gras,
acest lucru rîmi străpuzindu
parte din gânduri, devin trist și
tare singur; de ce sînt mai
aproape de malul acesta și nu
de celălalt? Întrebarea rîmă
nu are rost. O rostesc și asta

2 ~~un~~ semn că mi-e frică.
È un semn al faptului că fac
pe grotarul într-o părticică pe
care e cunoscută de bine încit
gthă că n-am s-o pot părăsi
niciodată. Icar n-a fost o
victimă a cerului și nici o vic-
timă a pământului. El n-a
fost nici măcar o victimă a
orgoliului sau a mândriei (nu
sunt același lucru, nu-i așa!).
Când cineva moare, avem
tendința să așumăm atâtea lu-
couri frumoase despre acel om
incât nu întimplător ipocri-
sie ni doare după un timp. Vrem
să facem totul luminos în ju-
rul unui om, chiar și în jurul
păcatelor sale. De la creștinism
am învățat asta? Sau poate
de la Rousseau? Icar a fost

o victimă a fricii. Mereu spun
măi că frica e numele pentru
proști, de parcă noi n-am
fi ni din carne și din înjunătăci.
Noi tot. Icar n-a săborvit și
el nu este frumos pentru că a
vorut să devină zeu, pentru că
a fost uluit. Nu. Pur și simplu
- a fost frică. Nu poți să mori,
nu poți oștepta moartea. Mai
degrabă e atît, mai degrabă
și faci în ciuda. Cel mai demn
este să ~~nu~~ pese. Neapăsarea
nu-i e soluție. După cum nici
inuciderea. O doză de aberan-
ditate în plus nu despica pe
partea nevolnavă ideea. Știu
atît de bine că nu vom scăpa
niciodată de frică, știu atît de
bine că prăpastia există mereu
și că marginile ei nu există,
că ni le închipuim doar!

...
În februarie, mereu, mama
mea se naște pe 29, în ziua
aceea rară. Mama mea, pe
29 februarie, din patru în patru
ani deci, își aminteste moartea.
Eu știu că 29 februarie nu există
și că numai ea există într-un
nume zgromos. Ana - numele de
familie. Maria - prenumele.
Ana Maria în oprirea unei
mări fără margini. Nici ma-
burile nu există. De fapt, am în-
ceput să vorbesc despre ele pentru
că trebuia să văd ceva la
orizont. Și nu vedeam. Și mi în-
chipuiam doar.

...
Poate că noi bărbații vorbim
uneori despre curaj numai pentru
că în preajmă există femei.
Într-o carte, o femeie și

Spunea unui bărbat: „Voi să credeți superiori fiindcă voi poizati la perete!”. Vorbele acelei femei conservau o justete à rebours.)

15 febr. 1983

*

(din scrisoarea a XXII-a catre Nichita Stănescu :

Crapă zcii de frig , aici în munti.

...
... hlamida albă se se repetă în fiecare timp de după toamnă.

...
Există prin atât de multe sihăstrie alungate încit mi s-a nigerat să mă gândesc mai mult ce acceptie are pentru mine „ extazul”. N-am să mă bilbi precum misticii germani (sublimarea omului

nu realizează identificarea
cu o „unică experiență”) încît
să spun că Dumnezeu nu poate
să existe fără mine, dar nici că,
precum arabii, „au nom de
Dieu, faites ou dites - moi quelque
chose”. De ce nu mi-az nămine
unda aceea de protestantism
ce nu poate uita nicio clipă că
libertatea se ascunde în mine și
că, transfigurînd-o, mă „pui-
menesc” cel mai bine. Recunosc
totuși că deseori îmi amintesc
un pasaj din Coran, cred că din
capitolul al doilea, „Vaca”, pasaj
ce are darul să mă îmi aminte
la urma urmei: „ Craignez le jour
où vous retournerez à Dieu, où
toute âme sera rétribuée selon
ses oeuvres; nul n'y sera lésé.
H, putea adăuga că mai mult
dreptate avea Luther, care

Spunea că natura lui D-zeu
e de a-i exalta pe cei umili.
Consolarea ar fi în a te lăsa
„pius” de aceste genuflexiuni
metafizice (~~nici~~ *nib'at* — după
musulmani), de a te îmbăta
cu boaba de amiață în care, din
trup, nici o picătură de oinge
nu picură asupra cer.

...
Habbar n-am ce-i adevărul,
habbar n-am ce-i poezia, habbar
n-am ce arbu se sprijină de
creierul meu, ...

...
În seara aceasta, când am stăut
de ce sînt pretios fără să vreau,
să putea vorbi precum Kierke-
gaard: le moi habite éternel-
lement notre sens.

Cred că a gândi e cel mai
extraordinar lucru ce se poate
întâmpla în această suficiență
pe care țară nepede e numim
lume.

...
Prefer simplitatea pe care o
acceptăm imediat. Acum citiva
ani, într-un exces naturalist,
plecam prea repede de la min-
eritate, nebănuind atunci că
mizeritatea e o chestiune de
limbaj și nu o "expresie su-
fletească". Nu pot crede decât
în mizeritatea absolută, dar ea
ar trebui să scape și intimitate.

...
"Eu sunt altul"? Nu. "Eu sunt
în preajma mea"? Nu. "Eu sunt
copănit de mine!". Poate că da.

...
... fiecare semnificație este re-
flexul unei trăiri, fie ea dubita-
tivă, fie ea mesianică, FIINDĂ
pur și simplu.

Am tot vorbit de luciditate, de
această revizuire perpetuă, și nu
știu dacă nu cumva nu făceam
decît să mă spăr de tot ceea ce
știu că e suspicios în obiecte!

...
Prin limite înțeleg în mare
parte meditație.

...
Timpul nu doarme.)

Borco, 17 februarie
1983

*

*

- Ti se relatează un caz:

a femeie cu unsprezece copii,
a lui Dorneanu, s-a dus la
primărie să ceră o aprobare
pentru cîteva kilograme de făină
albă cu care, să mai facă
ceva copiilor, dimineața, cînd
se duc la școală... , niste
gogori, și în ea...". Primarul
a întrebat-o: "Da' jir nu
ieste?"

Voile!

Lui John Blănișie (d-ne, ce nume
ni la John!), primit recent
în partid, după înmînarea
cartușului, același primar
i spune: "Și acum, ca prin

rarcinși pe linie de partid,
Te duci să - mi aduci un
pachet de drojdie de la bru-
tărie!"

Voilà!

În aceste zile e o colaborare
cu primarii, la Păcurari.
Asta de aici, desigur, va veni
și mai deștept! D-ne al
lor!!

- A reapărut "Getica" lui
Pârvaș! Ți-o dorisei mult!
Oai! Ești tare fericit!

*

- Aurelian Titu Dumitrescu ți-a
trimis, surprinzător!, prima
lui carte de versuri, "Jubileu
de piatră". O găsești subțire

Enră, atât la propriu cât și la figurat.

*

- EA. Cătă zburăte! Cătoi
emoție! Multumesc!

*

18 februarie 1983

- EA citeste (de la tine) "Paul și
Virginia" de Bernardin de
Saint-Pierre. A plus, nicea!
Citesti și tu această carte. Dincolo
de poezia melodramatică,
mimic. Dar cântile de genul
acesta, uor contrafăcute, pot
induișa orice suflet pur.

*

- Acea tovarăși de stînga
și de dreapta (deprinde cum
bate vîntul), Tanase Morici

ajunsă acum pe post de pri-
tigoși la primărie, s-a dus
la școala din centru pentru a
tăia toate orele (profesorilor),
neremunerate în condică.

Voilà! Tocmai ea care lip-
sea des de la școală, sus-
cînd fel de fel de sedințe (o,
dar ea era meșteră după
sedințe!) și boli netratate la
timp. Numai de milă o
ră crăpăm.

*

- Duminică plină de mișcare.

Cu EA. Afectuoasă, nestăpînită,
într-o prelungă îmbrățișare,
într-un prelung sărut. Un
miel, o serenitate. O perpetuă
emoție din care aproape că

faci un mit. O izgonire în
paradis, o petrecere divină!
Mai nimic furat, nimic
contrafăcut! Emoția devas-
tatoare doar. O amintire care
prinde rădăcini în cer, ceru-
l fiind de fiecare dată ni voi
O conduci la moșină ni tot res-
tul zilei e liniștit ni seren
datoută Ei. Obvrată de lume
de păstrat!
Multumesc mult, T!

* 20 febr. 1983

- Uneori, limba română umblă
singură pe drum ni plinge. Vine
câte un poet pentru a domoli
singurătatea ei, pentru a-i reda
prospetimea.

*

*
- Este o sublimare a vicii
să fii om.

*

- Ne îndurerează orice rău,
chiar și răutatea din filme,
dar schimbăm numai pozițiile
din care continuăm să privim
aceste blasfemii.

*

21 febr. 1983

- Într-un studiu ^{numit} ~~despre~~
„Anta literară în folclor”,
George Călinescu, vorbind
despre personajele basmelor,
spune la un moment dat:
„Stăpînii au voluptatea per-
veră de a porunci și exaspera”.
Schimbă doar cuvîntul prim,
prim „directorul” (plus

acordul necesar), și imediat
totul devine un gând destul de
corect despre tipicatul de la
școala ta.

*

- Perversitatea, te gîndesti, se
învată. Sau, în orice caz,
derivă din nimeri prostesti, din
teama de imoralitate, din alesul
"incerității" în general, asta stînc
înd mi e reflexul unor tul-
burări de altă natură în pe-
cial.

*

- Citești zilnic foarte mult,
cu o consecvență pe care
mi pare că n-ai năvărit și o
împărtășești acestor zile (or
parea o justificare, poate, a
oșă-risei condiții de intelectual

dar realmente memoria ta
este oborita. Retii numai
lucurile elodut noi, emoti-
onante sau foarte profunde,
teribilismele chiar, inuă opoa
pe nimic din "apa" presus
critică, vorbăria aceea cu
sau fără metodă, deseori ca
de la amon, inuă deauna
presuntioasă în ton, narori
familiară gâdului tău mai
putin "corat", mai putin
contrins, mai putin didacti-
cist.

*

Colosalul frig din aceste di-
mineti sticloase, copii care
în general par a fi a generatie
fără credințe "clare", serioase,
tiimpul pierdut între șoolă

ni coră — iată provincialism
care te banalizează" ni înită.

*

- EA. Până ni scriimel i-i orgo-
lios. De fapt, pe linia asta re-
mănati. Literele tale, rotunjite
pline de sine, spun ceea despre
invicibilitatea în care te crezi?
"Ea" este, însă, pur intelectuală.

*

- O scrioare de la Lucian Va-
nilin, ca întotdeauna, năvăle
o concurență sinceră, un semn
de la un om pe care-l iubesc
mult, de care te leagă o
parte din acești ani ce s-au
asemuit prin "ștateri, scris,
iluzii. Lucian e acel bărbat
zumos, ni atent care știe x

vorbească mereu despre faptul că nu ești singur. Unui prieten bun îi primești cu plăcere chiar și convenționalismele.

*

- Admirabilă gândire, deosebită profunzime deja la Ileana B., la ei treisprezece ani și jumătate ai ei. Ușor pe care ai schimbat-o și înfrumusețat-o tare mult prin cărțile și cuvintele acestor ani. Ea nu știe încă, de fapt, ce frumoasă devine, ce gânduri deosebite pâlpite spre spundere în creierul ei.

*

23 febr. 1983

- Detectezi la Petru-Ciprian
 un egoism și o oarecare
 năutate prematură. Fzircenio
 lui instinctuală, deseori re-
 petată, se exaperează. În
 dai seama că nu l-ai mai
 putea iubi deloc în viitor,
 dacă aceste „nause” epucături
 s-ar accentua. Deseori, tot ce
 e nepăciut în comportamentul
 unui copil este pus de cei
 din jur pe seama infantilis-
 mului, a nevinoității prema-
 ture, a mofturilor organice
 pe seama siguranței resim-
 tite din cauza drogostei cel-
 din jur. Nevind calitatea
 de a jongla cu devenirea

prînă a unui copil, te
reduni să "vezi" doar.

Dar zgîrcenia, indiferent la
cine se manifestă, te indis-
pune profund. Preferi oricînd
o vîntime, dar nu un zgîr-
cit. Știu, după cum
sînt prezentați de literatura
americană, sînt niste oa-
meni ~~inteligenti~~ de nete-
rat.

*

23 febr. '83

- Dispută - certă peribila
cu directorul. Așa, ca mi-
ciodată în alte date, filis-
timismu-i imputat a ieșit
cumpăt în primul rînd!
Totul a plecat de la "de ce

n-ai făcut ieri pregătire cu
clasa a VIII-a?", tu răspun-
zându-i, pe drept, că foarte
eșuează de cei de la VIII A
fiindcă nu se pregătesc deloc
nu puteai să mai faci nimic
serios. "Jeri nu, azi nu, când
a să...". Si l-ai rugat să
termine, ai să faci tu acea oră
de pregătire!

Benign, ca orice filfizon care
consideră că postul îl face și
mai destent în toate, ti-a atras
atenția să nu ridici tonul. L-ai
întrăbuțat "da' cine ești diimnește
incut să-ti permiti să zicanești
pe oricine și să nu suporti ni-
mă?"

Ca în etitea alte date, filis-
timul și-a făcut numărul
contestând totă poezia mo-

dermă", cultura nouă!
Asta te scoate din sărită!
Nu pentru că negă dintr-o
cumpănită neînsoțită a feme-
menului artistic, ca să nu
za, ci pentru că zăgăzindu-te
pe tine, pe Nichita Stănescu,
pe toți poeții tineri, de fapt
loveste în tinerețea lui
Minescu, în tinerețea lui
Ion Barbu și a tuturor
celorlalți.

Părlitul acesta de Gheorghe
B. (ondar), ca orice filistin,
femeindu-se de situația în
care i s-a orătat crâna-i
incompetentă (ca să nu mai
vorbim de bună-creștere), de-
vine vehement și le cantă
altora poezie din ochi.

Este zămant că un individ
care trăiește pe scena limbii
și literaturii române poate
și ajunge până acolo încât
să jignească toată tinerețea
și frumusețea unei limbi,
a unei literaturi.

Ești foarte mișcat! Cum poți
gesta. În astfel de momente
ai sentimentul mare că a avea
interesa să te sinucizi e un mare
sigur, n-ai fi vorba de sinu-
cidare din cauza unui idiot, ci
de fapt că acel idiot e de fapt
Trăimorul unei mase de astfel
de cangrenati spiritual.

Îți scriu domnului Nichita
Stănescu, dar, neștiind
nimic despre înălțimea du-
micală, intri în noaptea tare

năvănit, tare scirbit de acosta
și.

* 25 februarie
1983

EA. Era tare frumoasă și.
Chipul ei simboliza liniștea
năul, da uitării mihinea de
ieri. Măine va avea paispre-
zece ani. I-ai adus și un
dar. Pentru că măine nu vă
veți vedea. Ai sărutat-o și
i-ai spus la multi ani!,
dorindu-și să nu se schimbe,
să rămână bună. Ată ocultet
Vivaf și ai privit-o. Era
absolut dulce! Faptul că EA
există este atât de important
pentru tine! A sărutat atât
de mult sufletului tău ~~chiar~~
prin simpla-i prezență!
Și iubesti și acesta e un senti-

ment ce va dăinui.

* 26 febr. 1983

- E ZIVA EI! LA MULȚI ANI! ȘI
MUCURIE, ȘI FERICIRE, ȘI ÎN-
CREDERE, ȘI SĂ FII LA FEL
măine, poimăine, mereu!
E cald, e a zi ce începe frumuse
dum frigul neptii, e și senin
și însoțită, poate un chip
al sufletului EI!

Te gândești cu dragoste la
EA, ca și cum ar începe
a fi lumea.

Și serii lui Octavian Paler,
bucuros de EA și de tot
timpul iscat spre mi-
nunație de EA!

*

27 febr. '83

*

- EA. Arăta gura-ori! Are
paisprezece ani și o zi. Cum
să nu fii ce ești din cauza
unei astfel de minuni!

*

(din scrisoarea a treiseci și
treia către Nichita Stănescu:

Pe fereastra. casei, e vorba de
fereastra prin care se vede soa-
rele care apune, a început să
crească de o vreme o vîntoasă
ciudată, un fel de nori al semi-
umbrerei, o pată insidioasă
plină de ochi, ochi ce clipesc
precum băltoacele din memorie,
o pată în mijlocul căreia se
deschide o gură în formă de A.
Cînd mi-mi este dor de mi-

meni, încerc să sterg gura
aceea în formă de A și pun
alt semn, un semn magic,
desprins parcă din glicifica
orientală: un cap de gîndac,
de fapt un mic monstru trifrons
de ce, aproape involuntar, min-
mea pune un astfel de semn,
de ce mereu iese acel gîndac tri-
frons, de ce nu zice el nimic, de
ce nu privește, asta nu am
știut pînă ați-dimineață! ?
Semnul acela nu e decît semnul
invenției singurătății în care
continuu să trăiesc. Semnul
acesta e reflexul cabotin al
incăpățînării de a ține departe
de mine pînă și cea ce iubesc
mai mult în partea dinșpre
carne și pînă: femeia.
Îmi trece acum prin minte

acel Hestiaios din Pont care, se
spune, nu a văzut nici soarele
ni nici luna pentru că tot tim-
pul se preocupa de cărți, de
"educație" cum zic anticii.

...

Un tătar venit din China (se
pare că "povestea" există
ni-n Analele T'ang) spunea
că dacă pui în pământ buricul
unei oi ni-l stropești cu apă,
măsurare un miel. Și că anima-
lul ar crește când tuină. Mi-a
plăcut întotdeauna această
poveste miraculoasă. Pentru că
mi-am închipuit altceva: ce-ar
fi ~~de~~ pui sub ciresul din
curte buricul unei cioareci ni,
când va ploua ni va fulgera,
să găsească sub cires, un om

cu care să pot sta de vorbă.
Apoi, omul acela n-are decît
să plece. Dar, știu, numai rin-
gura tatei mă face să gîndesc
asa. Povestea curîntului îl pu-
de fapt pe hîrtie. Apoi, uneori
curîntul acela mic devine o
istorie a unor nunete.

...
Poate că mulți dintre cei tineri
ar trebui să rețină mereu un
gînd al lui Heimito von Doderer
care spunea că prin libertate
înțelege eliberarea de minciună.
Dar Genette spunea undeva că
„literatura e o minciună a
inteligentei”? Sau n-o spus-o
nimic și mi-o fi mie teamă,
eu mi men, că a spus-o cineva

...

Idem moment ce orice „închipuire” poate fi „prinsă” în limbaj, înseamnă că orice „închipuire” este în fapt o realitate.

...
Poate că fantasticul e doar o
femă, nu ceva absent reali-
tății noastre în sine.

...
Uneori mi-ominesc ni începutul
lumii, dinminsta aceea
în care Dumnezeu trăcea foarte
repede printre-o văpaună
a cerului. Alteori mi-mi a-
mintesc nici războaiele, cu atât
mai puțin murele peste care
măcar e dată soarele a
dat din aripi.

...
Cea ce e rău e că, vorbind
despre nequitățile mele, nu

fac literatură, ci mă aletin
săi nu pling.

...

Eu nu mă am decît pe mine.

...

Doamne al nostru, numai căr-
tile și femeile rămîn nepămînt-
tești pe Pămînt!

*

28 februarie '81

- Orice gînd bun pierdut me
dăruiește neantului.

*

- Te urii în autobuze, călă-
toresți cu ele. Ca să-ți dai
seama de bunul-nînt al
unui popor, de nivelul
intellectual al unui popor,

Este suficient să te urci în
autobuze și să călătorești.
Este îngrozitor la ce condiții
ajungi! Dacă te urci în
autobuzele iubitei tale pa-
trii, aproape nouăzeci la sută
dintre călători dau dovadă
de o imbecilitate exagerată.
Vorbesesc precum la ușa cortu-
lui, într-un limbaj mburban,
agromati și indolenti, lip-
siți de orice respect pentru
ceea ce ar trebui să fie
și să rămână mereu res-
pectat. Așa-i! Dar e jalnic.

*

Un drum spre Jasi. Prin
Tg. Neamt. Nicolae Sava,
taent, te întâmpina în auto-

gasă. Citeva minute la
Daniel Corbu. Intru un aparta-
ment plin de frig. Nevastă-
mă papună, zăcea som-
noroasă. El în lăsare borbă.
Nu-i venea deloc bine, îl în-
tuneca de tot.

*

- la P. Neamt doi peste alt odor-
mit. Adrian ~~de~~ dezaluzat
Plictinit. Seara v - sti dus
la Cornelia Ichim. Si pe strada
Te - a intilnit intimplator
cu Marie. Avea chipul tără-
nizat, senzual toturi; dincolo
de haine, trupu-i ghemeta.
Din ce zepie e făcută carnea?

*

*

- Pe EA o lăsarăsei locurilor
în care stai. După ce - a ră-
zutăsei, în bibliotecă, după
ce ai ascultat un timp
liniștea ochiului Ei.

*

- Azi e duminică. 6 martie 1983.
Am ajuns la Teri. Greu. Te dor
ochii. Îl găsești pe Lucian,
ca de obicei, la Casa V. Popov.
Cu Johanna lui. În acel loc
mereu emoționant.
Bate vânt.

La prânz, la Casa universitarilor,
vin ni Sorin Antohi și Bogdan
Ghiu (face aici cernăță), apoi
ni Luca Pitu — plăcut și
mereu nou, chiar ni la
masă! Și cu George Wellman

ARHIVĂ AUREL DUMITRASCU

Te vezi.

E duminică. Stai la Casa
Popor, cu Lucian. Răspoiesti
Jst. lui Călinescu, ediția
din '41. Bate vînt. Se aude
ni cieri. Ti-e dor de EA.
Rămîne!

* Jari, 6 martie
1983

- Timpul este un obiect cu
care notînea de OM face
iubire.

*

- Imbecilul, incultul, bătăra-
nul în general au rare
momente de sensibilitate.
Te întrebi atunci, de unde
exagerata "sensibilizare" a
acestor tip-uri în fața

unei probleme banale: vir-
ginitatea unei femei. Im-
becilul, incultul, bádárá-
mul în general sînt foarte
pretentiosi în ceea ce pri-
vete 'existența acelei biete
pielite la femei. Aceasta
cádere într-o anumită
"pretentie" pare anormală
dacá tínem cont de decá-
derea generală a tip-urilor
sus-mențite.

De fapt sensibilitatea nu e
o formă de nemulțumire,
ci mai curînd o grătiere în
masă a simțurilor dăscori
rea încorsetate de principii,
de dogme, de obisnuit!

* 8 Martie 1983

*

- Dacă ai fi președintele re-
publicii, ai declara ~~toată~~
luna marție și ai ține
o, dar cîți bărbați n-or
canta să te împuște pentru
acest lucru!

*

- Le duci daruri fetelor! Lui
T. Lui Lili. Dlenei B. Si
Violetei. Si Dumitrinei. Nu
vei oferi în a le iubi, în a
ține la ele. Chiar dacă
oremea în susingerea și
aripile într-un clopot de
biserică.

*

- În orse, în unele nopți,
le vorbești prietenilor despre

EA. Gîndul intru EA te
emotivează peste tot. Si atunci
porcă izbucnesc pulsațiile
se revoră din tine împărțind
oinea ocelei emoții. În fiecare
si eti Spui numele si prin EA.
Pentru că EA este reîmbrul nor
al acestui timp prin care
misiuni si tu.

N-a reușit să te dictionească,
n-a reușit să ti fie oarecare!
Te gîndesti că de mult e
"apără" împotriva tuturor
memoriilor nele acea carte
iscote si scria din cauza
ei! S-a opere toate cem-
pile!

*

8 martie 1983

*

- Amurii Tennessee Williams
Revistele noastre literare abia
daca au consemnat aceasta
veste trista. Jenant! William
n-a fost un dramaturg oarecare

*

- Mama, tare bolnava (gripa!)
iti spune ca s-a risat in ulti-
mul timp, in mod repetat,
fara mine. Poate c-au sa
mor! "Tie ea, abia obtinindu-
lacrimele! "Sau e si dea bom-
ba! Mama! Cita desavirsire
in sacrificiile ei!

* 10 martie 1983

- In "Pagini bucovinene" nr.
14 (februarie 1983), supliment

ce apare între paginile „Con-
sorbitorilor literare”, Cezar
Trăvescu acordă un interviu
caricaturistului Mihai Pînțaru.
La un moment dat, Cezar Tră-
vescu spune: „Sub diferite
forme, revista LUCEAFĂRUL a
încercat să promoveze noua zco-
ală de poezie a Moldovei de Sus,
prin publicarea unor pagini de
poezie, prin premiera unor tineri
poeti, sau prin articole critice.
Eu am încercat să acreditez
ideea acestei zcoali de poezie,
deoarece mi s-a părut că
 Aurel Dumitrescu, Daniel Corbu,
Adrian Aluigheorghie, N. Sava
(din P. Neamt), sau Matei Viz-
miec (...) ni atîta alții... [sfrasă
gușit conștință, nețerminată]. În-
cerind să acreditez ideea unei

scoli poetice în primul rând
la P. Neamț, nu am vrut să
limitez geografic-urban această
mișcare poetică... oricum, mi se
pare, încercând o judecată gene-
rală, că în poezia românească
de azi tinerii moldavi aduc o
notă cu totul originală, prin
îmbinarea unui fond profund
sentimental cu o autentică e-
rudite poetică, ca urmare a
cultivării marilor poeți mo-
derni. Si A. Dumitrescu și D.
Corbu mi se par poeți de ma-
ritor, mai esențiali decât
mulți tineri gălățeni din
București... Trebuie să facem
și noi, la revista LUCEAFARUL,
mai mult pentru acești tineri
poeți de excepție, dar îi invi-
tăm și pe ei să fie mai com-

bativi și să-și reclame drepturile, adică o revistă a lor."

*

Nu l-ai întâlnit niciodată pe Cezar Ivănescu! Multumesc, domnule de Treabă!

*

- La Jani ti s-a comunicat a "mașină centrală" de-a dreptul bizară: că nu mai e voie să apară pe coperta orunei cărți fotografia autorului! Doamne al lor! Te pomenești că fotografiile influențau! Pe criticii homosexuali...

*

Și E.A. Filnic. Cu inconfundabilul ei ton în a te apăra de moarte! 10.III.'83

- Mama arată foarte rău.
 Boala a deit-o de puteri.
 Si vocea i s-a schimbat, e
 puțin lugubră. Îi privești mi-
 nile alle - vinetii, vobăgite,
 crăpate de muncă. Ochiu și
 nint tulburi, pterni, pierduti.
 Mămăcă puțin. Dă că ni-
 ciodată n-a fost așa bolnavă
 O privești. Nicu tu nu ti-o
 aminterti mai răbită decit
 acum. Îi aduci tot ce poti să
 aduci în această vreme a
 crizelor economice nide tot
 felul. Faci toate treburile. Si
 simțiri prea mult în bucată-
 rie, riscând să te îmbolnă-
 veri ni tu. E o gripă cumplită
 Azi, la școală, într-o clasă de a
 7-a, din 25 de elevi, numai cinci
 erau la școală. Ceilalti au gripă

ARHIVA AUREL DUMITRASCU

11 martie 1983, Borca

ARHIVA AUKEL DUMITRASU